

25η Μαρτίου

Γιορτάσαμε και φέτος την Άγια κείνη μέρα, που έκανε τα στήθη μας να φουσκώσουν από περηφάνια. Διπλή γιορτή γιόρταζε η πατρίδα μας στις 25 Μαρτίου, θρησκευτική και εθνική. Γιορτή της θρησκείας μας και γιορτή της πατρίδας μας. Ταίριαξε η φωνή του αγγέλου με τη φωνή του σκλαβωμένου και του επαναστατημένου Έλληνα.

Σα φέτος, πριν από πολλά χρόνια, ο αρχάγγελος Γαβριήλ έφερε την ευχάριστη είδηση, στη φτωχή κόρη της Ναζαρέτ, την Παρθένο Μαρία ότι «Θα γεννήσει τον Υιό του Θεού που θα σώσει τους ανθρώπους από τη σκλαβιά της αμαρτίας». Σα φέτος το Μάρτιο, ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ύψωσε στην Αγία Λαύρα, το λάβαρο του αγώνα της λευτεριάς και ακούσθηκε σε όλο το σκλαβωμένο ελληνικό Γένος το σάλπισμα της επανάστασης, ο όρκος ο ιερός «Ελευθερία ή θάνατος»... Σπυγμή ιερή. Όλοι οι Έλληνες σαν ένας άνθρωπος με μια ψυχή και πίστη στο Θεό, ορκίζονται να

ελευθερώσουν τη σκλαβωμένη τους πατρίδα. Βροντούν τα όπλα των πολεμιστών και αστράφτουν στον ανοιξιάτικο ήλιο. Αρχίζουν ένα σκληρό αγώνα με το βάρβαρο κατακτητή. Όλοι οι Έλληνες πολεμούν σα λιοντάρια, για να διώξουν τους Τούρκους από την ένδοξη πατρίδα τους χαρίζοντας ελευθερία κι ευτυχία. Κι ένας λαός ξεχύνεται σαν το θολό ποτάμι, σαν το σίφουνα, κι όλα τα παρασέρνει στο πέραςμα του. Μετά από πολλές δυσίες και πολύχρονους αγώνες ξεπρόβαλε για τους Έλληνες η πολυπόθητη σκλαβιά Θυσίες αμέτρητες. Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς; Το Ζάλογγο, την Αλαμάνα, το Μεσολόγγι, το Μανιάκι, το Σούλι, τα Δερβενάκια ή το χάνι της Γραβιάς. Και ποιον από τους ήρωες να πρωτοαναφέρει; Τον Παπαφλέσσα, τον Κολοκοτρώνη, τον Καραϊσκάκη, το Διάκο, το Μιαούλη, τον Ανδρούτσο, τον Υψηλάντη, την Μπουμπουλίνα. Χιλιάδες άλλοι Έλληνες έχυσαν το αίμα τους για να μας χαρίσουν μια πατρίδα ελεύθερη και τιμημένη. Αυτή τη μεγάλη γιορτή γιόρτασε και φέτος η πατρίδα μας. Στις πόλεις και τα χωριά κυμάτιζε περήφανη η γαλανόλευκη σημαία μας και έγιναν δοξολογίες και παρελάσεις για να τιμήσουμε τους ηρωικούς μας προγόνους.

Νέο!!! Βιβλιοθήκη Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης

Στο σχολείο μας εδώ και λίγες μέρες λειτουργεί δανειστική βιβλιοθήκη διαπολιτισμικής εκπαίδευσης (εκπαίδευση παλιννοστούντων, αλλοδαπών και τσιγγάνων) με 170 περίπου βιβλία κι έντυπα. Για να ενημερωθεί κάποιος για τα βιβλία αυτά, μπορεί να επισκεφτεί την ιστοσελίδα μας στο διαδίκτυο <http://6dim-diap-elfth.thess.sch.gr> και συγκεκριμένα τη σελίδα που υπάρχει για τη διαπολιτισμική εκπαίδευση. Για τυχόν δανεισμό βιβλίου θα πρέπει να επικοινωνήσετε πρώτα με το διευθυντή του σχολείου μας κ. Παπαδόπουλο Στέργιο τηλ. 2310761420

Αν πιστέψουμε βαθιά μέσα μας το λυτρωτικό μήνυμα της Ανάστασης, ίσως μπορέσουμε να δούμε το μέλλον πιο καθαρά, πιο αισιόδοξα. Οι μαθητές, οι δάσκαλοι και οι γονείς του 6ου Διαπολιτισμικού Δημοτικού Ελευθερίου-Κορδελιού σας εύχονται ολόψυχα Καλή Ανάσταση και Καλό Πάσχα.

Συνέντευξη με το Δήμαρχο Ελευθερίου-Κορδελιού

Την Πέμπτη 19 Φεβρουαρίου 2004 οι μαθητές της ΣΤ' τάξης του 6ου Διαπολιτισμικού Δημοτικού Σχολείου, Δημήτριος Νιάνιος, Άγγελος Γκαραλέας, Κυριάκος Κοπαϊδής, Θανάσης Ηρακλής, Ηλίας Δελγιάννης, επισκεφθήκαμε μαζί με τη δασκάλα μας το δήμαρχο του Ελευθερίου-Κορδελιού, κύριο Στάθη Λαφαζανίδη.

Αφότου φθάσαμε στο Δημαρχείο το πρώτο πράγμα που κάναμε ήταν να ρωτήσουμε μια υπάλληλο που βρίσκεται το γραφείο του Δημάρχου. Ο δήμαρχος μας υποδέχθηκε με το καλύτερο τρόπο και μας κέρασε όλους. Έπειτα θέσαμε κάποιες ερωτήσεις στον κύριο Δήμαρχο και τις απάντησε όλες με απλό και πειστικό τρόπο.

- 1. Που πήγατε σχολείο;**
Στο 3ο Δημοτικό Σχολείο του Δήμου Συκεών.
- 2. Ποιο ήταν το αγαπημένο σας μάθημα;**
Το αγαπημένο μου μάθημα ήταν τα μαθηματικά.
- 3. Αγαπήσατε ιδιαίτερα κάποιον δάσκαλο σας;**
Φυσικά και αγάπησα τους δασκάλους μου, αν και τα χρόνια εκείνα δεν αλλάζαμε συχνά δασκάλους. Στην Α', Β', και Γ' τάξη είχαμε δασκάλα ενώ στην Δ', Ε' και ΣΤ' τάξη είχαμε δάσκαλο.
- 4. Συνεχίζετε να έχετε κάποιο καλό φίλο από τα χρόνια του Δημοτικού σχολείου;**
Ναι, αλλά δε βλέπουμε τόσο συχνά. Το όνομα του είναι Βαγγέλης.
- 5. Έχετε παιδιά; Τα παιδιά σας πηγαίνουν σε ιδιωτικό ή σε δημόσιο σχολείο;**
Έχω δύο αγόρια και δύο κορίτσια. Η μεγάλη μου κόρη σπουδάζει στα ΙΕΚ, τα άλλα δύο είναι στο Λύκειο και το μικρότερο πάει στην ΣΤ' τάξη του 3ου Δημοτικού Σχολείου Ελευθερίου-Κορδελιού.
- 6. Πως αποφασίσατε να ασχοληθείτε με τη τοπική αυτοδιοίκηση;**
Οι συγκυρίες το έφεραν και ασχολήθηκα με τα κοινά. Είχα οράματα για

7. **Με ποια προβλήματα του Δήμου θα ασχοληθείτε τη νέα τετραετία;**
Τα προβλήματα είναι πολλά γιατί και οι τομείς είναι πολλοί όπως ο αθλητισμός, η υγεία, η παιδεία, ο πολιτισμός, τα δημόσια έργα κτλ. Πρέπει όμως να προσέξουμε το καθένα ξεχωριστά. Όσον αφορά την υγεία, εκτός από το ΕΚΑΒ, το οποίο μεταφέρει τους ασθενείς, παρέχουμε στους ηλικιωμένους των ΚΑΠΗ ιατρική βοήθεια στο χώρο τους με ιατρικά μηχανήματα τα οποία βρίσκονται εκεί. Φροντίζουμε να τους διασκεδάσουμε οργανώνοντας εκδρομές, χορούς, κλπ. Επίσης παρέχουμε δωρεάν φυσιοθεραπείες σε ειδικούς χώρους που δημιουργήσαμε. Επίσης προσπαθούμε να λύσουμε το πρόβλημα των σχολικών κτιρίων με τη δημιουργία νέων έτσι ώστε να λειτουργούν όλα μόνο το πρωί. Όσον αφορά τον αθλητισμό, θα κατασκευάσουμε και άλλα μικρά γήπεδα 5x5 μ. στην 5η συνοικία καθώς και ένα μικρό γήπεδο στην περιοχή της Διαλογής. Σχετικά με τη δημιουργία άλλων χώρων, δεσμευόμαστε ότι θα προσπαθήσουμε για την κατασκευή τους.
8. **Τι σκοπεύετε να κάνετε με τα σχολεία του δήμου μας και ιδιαίτερα με το δικό μας σχολείο;**
Στόχος μας είναι όλα τα σχολεία του Δήμου μας να γίνουν πρωινά. Για να το πετύχουμε αυτό κτίζονται και άλλα σχολεία. Ιδιαίτερα για το δικό σας σχολείο, πρόβλημα αποτελεί η συστράση με το Γυμνάσιο. Για να λύσουμε το πρόβλημα αυτό πρέπει να γίνει απαλλοτρίωση του διπλανού οικοπέδου.
9. **Σκέφτεστε να ασχοληθείτε στο μέλλον με τη πολιτική;**
Αυτή τη στιγμή δε σκέφτομαι τίποτα άλλο εκτός από τα προβλήματα του Δήμου μας. Ο Δήμαρχος μας μίλησε επίσης με δική του πρωτοβουλία για το σοβαρό πρόβλημα των ναρκωτικών. Πιστεύει ότι είμαστε σε μια κρίσιμη ηλικία και ότι επηρεαζόμαστε εύκολα. Η συμβουλή που μας έδωσε είναι να μην παίρνουμε τίποτα από άγνωστους ανθρώπους. Είναι καλύτερα να προλαμβάνω παρά να θεραπεύω. Αφού ακούσαμε προσεκτικά όλα αυτά που μας είπε ο Δήμαρχος, τον ευχαριστήσαμε και του ευχηθήκαμε καλή επιτυχία στο έργο του.

Το συγκεκριμένο φύλλο της εφημερίδας (αρ. φύλλου 5) επιμελήθηκαν οι παρακάτω μαθητές της ΣΤ Τάξης: Καφφές Ν., Κουκούλης Ν., Τζάρας Αντ., Κοσμιδής Γ. Μοφριδής Παντ., Γκαραλέας Αγγ., Νιάνιος Δημ., Κοπαϊδής Κυρ., Δελγιάννης Ηλ. Ηρακλής Αθ., Χασιαπέτη Δεσπ., Αθαναηλίδου Μάχη, Μπουτούρογλου Βίκη, Τεληπορανίδης Πάνος, Δημητρίου Δήμητρα, Ποϊρατζίδου Σέβη, Κυριακίδου Γιώτα, Κόρακα Χρ., Νεοφίδης Γιώργ., Ιωαννίδου Αντ., Μιχαηλίδου Παρθ., Αδαμίδης Αντ. Μιχαηλίδης Γιώργ., Βιλανάκης Κ., Πιλιτσιδής Δ., Σμαράγδου Ελισσάβητ, Μήσσας Γιώργ. Ντουμανίδης, Γιώργ. Κατεράη Γεωργία

Επίσκεψη στο Πισοδέρι της Φλώρινας

Η εκδρομή στο χιονοδρομικό κέντρο του Πισοδερίου ήταν πολύ ωραία, αλλά καλύτερα ας γυρίσουμε το ρολόι του χρόνου. Η εκδρομή μας ήταν προγραμματισμένη για το πρωί της Τετάρτης 28 Ιανουαρίου 2004. Ο βροχερός καιρός δεν μας πτόησε και στις 8 το πρωί ξεκινήσαμε το ταξίδι. Στο δρόμο για το Πισοδέρι, μόλις βγήκαμε από τη πόλη, αντικρίσαμε μέσα από τα παράθυρα του εκδρομικού λεωφορείου, τα κατάλευκα από το χιόνι βουνά. Η διαδρομή ήταν ωραία. Δέντρα και χωριά στόλιζαν το τοπίο.

Ο ήλιος σύντομα εμφανίστηκε και όλα λούστηκαν από τις ακτίνες του. Μέσα στο λεωφορείο επικρατούσε χαρούμενη ατμόσφαιρα. Μετά από λίγες ώρες φθάσαμε στη Φλώρινα. Το τοπίο ήταν όμορφο. Μια μικρή ομίχλη μόλις σηκωνόταν από το ελαφρύ αεράκι. Η πόλη ήταν περικυκλωμένη από λόφους και δέντρα ένα μικρό ουράνιο τόξο διακοσμούσε το τοπίο. Ήταν εντυπωσιακό. Οι πρώτες ανηφόρες άρχισαν. Φθάνοντας στο Πισοδέρι το τοπίο γινόταν όλο και πιο ομιχλώδες. Μεγάλες χαράδρες υπήρχαν παντού. Τα δέντρα ήταν πυκνά. Ανε-

βαίνοντας προς τη κορυφή του βουνού, τα πρώτα χιόνια άρχισαν να εμφανίζονται πάνω στα δέντρα και σε όλο το τοπίο. Κάποια στιγμή μάλιστα άρχισε να χιονίζει. Το λεωφορείο γέμισε φωνές ενθουσιασμού των παιδιών.

Σε λίγο φθάσαμε στο χιονοδρομικό κέντρο. Τα παιδιά μόλις κατέβηκαν άρχισαν να παίζουν χιονοπόλεμο. Ο ήλιος εμφανίστηκε ξανά και όλα φωτίστηκαν. Όλα τα παιδιά πήγαν για εκμάθηση σκι. Σε λίγα λεπτά όλοι στρώθηκαν στο παιχνίδι. Το μόνο που άκουγες ήταν οι φωνές των παιδιών που έπαιζαν και των δασκάλων που έδιναν οδηγίες στα παιδιά. Η περιοχή ήταν πολύ όμορφη. Όλα ήταν στρωμένα με χιόνι. Ο δυνατός ήλιος σιγά-σιγά άρχισε να λιώνει το χιόνι το κρύο όμως συνέχιζε να είναι τσουχτερό. Τα παιδιά έτρεχαν δεξιά και αριστερά γεμάτα ενθουσιασμό.

Το μεσημέρι έφτασε και τα παιδιά αποχωρήστηκαν το παιχνίδι και κατευθύνθηκαν στο εστιατόριο για το μεσημεριανό φαγητό. Μετά το μεσημεριανό φαγητό μερικά παιδιά έκαναν βόλτα με έλκηθρο. Χοντρές νιφάδες χιονιού άρχισαν να πέφτουν ξανά.

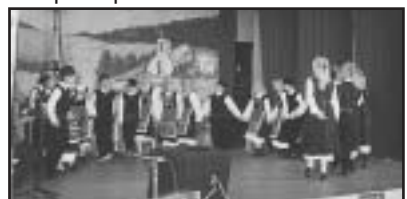
Όπως συμβαίνει πάντα τα καλά πράγματα κάποτε τελειώνουν, έτσι και η εκδρομή μας είχε φτάσει στο τέλος της. Μαζέψαμε τα πράγματα μας και ξεκινήσαμε το ταξίδι της επιστροφής για τη Θεσσαλονίκη.

Γιορτές του Πάσχα

Το Πάσχα είναι γιορτή στο μήνα Απρίλη. Για και τα μεθεορτία της. Προηγείται η εβδομάδα των Βαΐων, η λύτερη χριστιανική γιορτή είναι τα Χριστούγεννα. Για τους ορθόδοξους όμως μεγαλύτερη είναι το Πάσχα, με κορυφαίες τη Μεγάλη Παρασκευή και την Ανάσταση. Σαν κάθε μεγάλη γιορτή έχει τα προεορτία

12ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΧΟΡΕΥΤΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ

Σάββατο 14 Φεβρουαρίου 2004
Η πρόοδος και η ευημερία ενός Έθνους στηρίζεται πρώτα απ' όλα στον πολιτισμό του. Η διάσωση της μουσικοχορευτικής μας παράδοσης και η διάδοση της στη νέα γενιά αποτελεί έργο κυρίως των δασκάλων. Στα πλαίσια αυτά, το φεστιβάλ παιδικών χορευτικών συγκροτημάτων που συνδιοργάνωσε με το Δήμο Συκεών το Εργαστήρι Παραδοσιακών Χορών Δασκάλων-Νηπιαγωγών Θεσ/νίκης αποτέλεσε την κορυφαία εκδήλωσή του.

Η πρωτοβουλία άλλωστε αυτή είχε σαν στόχο απ' ενός μεν να δώσει διεξοδό στις καλλιτεχνικές ανησυχίες των παιδιών απ' ετέρου να ευαισθητοποιήσει τους μαθητές σε κοινωνικά ζητήματα, μιας και χόρευαν για να ενισχύσουν το «Σπίτι των μαθητών» στο Παιδικό Χωριό στο Φύλο.

Στο φεστιβάλ αυτό στο οποίο συμ-

μετείχαν 143 συγκροτήματα, πήρε μέρος και η χορευτική ομάδα του σχολείου μας (23 μέλη) με μεγάλη χαρά. Πρέπει επίσης να αναφέρουμε τη μεγάλη βοήθεια του συλλόγου γονέων και κηδεμόνων σε αυτή μας τη συμμετοχή. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στους γονείς.

Την επιμέλεια της ομάδας είχε η δασκάλα Φυσικής Αγωγής: Γαβριηλίδου Αλεξία

Τη χορευτική ομάδα του σχολείου μας αποτελούσαν:

Αγόρια,
Πιλισίδης Δημήτρης, Νιάνιος Δημήτρης, Κουκούλης Νίκος, Μοφρίδης Παντελής, Ηρακλής Αθανάσιος, Κοσμίδης Γιάννης, Τζάρας Άλκης

Κορίτσια:
Αθανηλίδου Μάχη, Μιχαηλίδου Παρθένα, Ιωαννίδου Αντιγόνη, Κυριακίδου Παναγιώτα, Χασιαπέτη Δέσποινα, Μπουτούρογλου Βασιλική, Παπαδάκη Πηνελόπη, Χατζημπαλάση Ελένη, Ζουρνατζίδου Σνεζάννα, Σεβλίδου Άννα, Παπαδοπούλου Δήμητρα, Σμαράγδου Ελισσάβητ, Κατερλή Γεωργία, Νταχουνταρίτσε Μαρία, Πεταλίδου Κυριακή

Η γιορτή των Τριών Ιεραρχών

Κάθε χρόνο στις 30 Ιανουαρίου, όλα τα σχολεία της χώρας μας αλλά και τα σχολεία του απόδημου ελληνισμού, γιορτάζουν τη μνήμη των πατέρων της Εκκλησίας και της

Παιδείας μας, τη μνήμη των Τριών Ιεραρχών: του Μεγάλου Βασιλείου, του Ιωάννη του Χρυσόστομου και του Γρηγορίου του Θεολόγου.

Η γιορτή των Τριών Ιεραρχών καθιερώθηκε τον 11ο αιώνα για να τιμηθούν από κοινού οι τρεις μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας και για να προβληθεί η αρμονική συνύπαρξη της κλασικής ελληνικής σοφίας με τη Χριστιανική πίστη και παράδοση.

Οι Τρεις Ιεράρχες, σημαντικοί μελετητές της αρχαίας ελληνικής φιλοσοφίας, αφού και οι τρεις είχαν σπουδάσει στην Αθήνα, προσάρμοσαν τα διδάγματα των μεγάλων φιλοσόφων της αρχαιότητας με τη διδασκαλία του Χριστού και

έβαλαν τις βάσεις, που πάνω τους οικοδομήθηκε ο ελληνοχριστιανικός πολιτισμός.

Επειδή υπήρξαν πρωτεργάτες αυτής της συνένωσης, καθιερώθηκε τον 11ο αιώνα ο κοινός εορτασμός τους.

Μετά την ίδρυση του νέου Ελληνικού κράτους, με επίσημη απόφαση της Συνγκλήτου του Πανεπιστημίου Αθηνών, το 1842, καθιερώθηκε η 30η Ιανουαρίου, ημέρα γιορτής των Τριών Ιεραρχών και ως η γιορτή των γραμματιών και των δασκάλων όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης.

Γιορτάζουν λοιπόν μαζί με τους Τρεις Ιεράρχες και οι δάσκαλοι «που σμιλεύουν ψυχές» και «κτιίζουν της κοινωνίας το παλάτι», οι άνθρωποι που κρατούν στα χέρια τους το μέλλον της πατρίδας μας, εμάς τα παιδιά.

Ας τους απευθύνουμε ένα μεγάλο «ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ» και ας παρακαλέσουμε τους Τρεις Ιεράρχες να τους φωτίσουν και να τους κατευθύνουν σωστά στο κοινωνικό τους έργο.

2

Κοταρίδης
ΒΙΒΛΙΑ - ΔΩΡΑ - ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ
ΠΕΤΡΟΥ ΛΕΒΑΝΤΗ 75 - ΚΟΡΔΕΛΙΟ - ΤΗΛ.: 768.057

PHOTOTECH
Χρηστάκης Γ. Εργαστήριο Ι. Ο.Ε.
Κορδέλιος
Αν. Παπανδρόπου 64
Τηλ: 2310 704364 Fax: 2310 700180
Μοβ: 6976 760070
6976 760072
e-mail: kordelis@phototech.gr

ΚΑΦΕ - ΟΥΖΕΡΙ
Ο Μαραγκλής
ΕΘΝ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 57 - ΚΟΡΔΕΛΙΟ
ΤΗΛ.: 2310 766.417

ΧΡΩΜΑΤΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑΣΕΙΑ
Παύλος Γ. Τσαγγαλίδης
Ντέσφτογλου 25
Θεσσαλονίκη
N. Κορδέλιος
Τηλ. 766.628

ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
VARVARIS TRAVEL
ΕΛΛΑΣ
ΑΝΕΠ. ΟΙΚΟΜΟΝΗ 40 ΜΑΡΜΑΡΙΟ 56134 ΟΕΤ. ΜΗΤ.
ΤΗΛ.: FAX: 2310 712035 - 2310 700323
ΚΥΝ: 6977 412002
GREECE
42 ΑΕΚΚ ΠΑΡΑΡΤΗΡΙΑ ΣΕ Α. ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕΤΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ
ΤΕΛ.: FAX: 2310 712035 - 2310 700323
MOB: 6977 412006
ΓΡΑΦΗ ΔΕΛΤΑΓΡΑΦΩΝ Θεσσαλονίκης Δουκρού

TRANDS
Φ. ΦΑΡΟΥ 108, ΣΕΣΤΕΡΙΟ - ΚΟΡΔΕΛΙΟ, 563 34 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ.: 2310 708 589, 763 336, 758 208
FAX: 2310 772 447

ΕΥΡΩΠΩΣΗ
Βούτσογλου Ιωάννης
Γενική Διεύθυνση
ΔΙΑΡΕΑ ΠΑΤΑΡΑΧΩΡΟΥ & ΜΕΤΑΜ. ΣΠΗΛΙΟΥ 36
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟ - ΚΟΡΔΕΛΙΟ
ΤΗΛ.: 2310 703 656
FAX: 2310 703 567

Η Μεγάλη Βδομάδα

Είναι η πιο αυστηρή βδομάδα ο κόσμος νηστεύει περισσότερο από τις προηγούμενες μέρες της Σαρακοστής. Όλες οι δουλειές σταματάνε, εκτός απ' το καθάρισμα του σπιτιού και τις προετοιμασίες για τη γιορτή του Πάσχα. Δεν επιτρέπονται ούτε τραγούδια ούτε χοροί ούτε άλλες διασκεδάσεις. Κυριαρχεί μια ατμόσφαιρα θλίψης και πένθος. Όλοι τρέχουν στις εκκλησίες και παρακολουθούν τις ακολουθίες και τις άλλες τελετουργίες της Μ. Βδομάδας.

Μεγάλη Δευτέρα, ο Χριστός με τη μαχαίρα.

Μεγάλη Τρίτη, ο Χριστός εκρύφτη.

Στην απογευματινή ακολουθία της Μ. Τρίτης ψέλνεται το τροπάριο της Κασσιανής. Υπάρχουν λάντρες της βυζαντινής μουσικής, που τρέχουν σε μακρινές εκκλησίες, καμία φορά και σε άλλες πόλεις, προκειμένου ν' ακούσουν ένα χαρισματικό ψάλτη, γνήσιο βυζαντινό, να ψέλνει το τροπάριο.

Μεγάλη Τετάρτη, ο Χριστός εκθάη.

Οι κυριότερες τελετές και εκδηλώσεις της Μ. Βδομάδας αρχίζουν από τη Μ. Τετάρτη. Τότε γίνεται στην εκκλησία το ευχέλαιο κι ο παπάς αλείφει σταυρωτά στο πρόσωπο κάθε χριστιανό με λάδι που ευλογήθηκε στο ευχέλαιο. Ευχέλαιο συνήθίζεται να κάνουν τη μέρα αυτή και στα σπίτια.

Στην Αθήνα παλιότερα συνήθιζαν να φτιάχνουν και τη νέα ζύμη, το προζύμι της χρονιάς.

Πήγαινε λοιπόν η κλησάρισσα σ' όλα τα σπίτια της ενορίας, μάζευε αλεύρι και το ζύμωνε χωρίς προζύμι.

Με το που ακουμπούσε ο παπάς το σταυρό με το Τίμιο ξύλο πάνω του, το ζυμάρι ανέβαινε, φούσκωνε. Αυτό γινόταν το προζύμι της χρονιάς και το μοίραζαν σ' όλα τα σπίτια, για να ζυμώνουν το ψωμί τους όλο το χρόνο. Τότε που ζύμωναν!

Μεγάλη Πέμπτη, ο Χριστός ευρέθη.

Μπήκαμε για καλά στις προετοιμασίες του Πάσχα. Σήμερα, Μ. Πέμπτη, γίνεται το ζύμωμα. Πρώι πρώι οι νοικοκυρές ζυμώνουν τις κουλούρες της Λαμπρής με αλεύρι και μυρωδικά. Τις στολίζουν με διάφορα στολίδια από ζυμάρι, αμύγδαλα και κόκκινα αυγά, κι απ' τα επιδέξια χέρια ξεπηδούν οι κουτσούνες, τα κοφίνια, τα καλαθάκια, οι αυγούλες, κατά το σχήμα τους και τ' όνομα τους. Συχνά στη μέση βάζουν ένα κόκκινο αυγό, συνήθεια που κρατάει απ' τους Βυζαντινούς.

Το βάψιμο των αυγών γίνεται κι αυτό σήμερα. Κόκκινα αυγά βάφουν σ' όλα τα σπίτια - εκτός από κείνα που πενθούν - και τα μαζεύουν όλη τη Σαρακοστή. Το πρώτο αυγό που θα βάψουν, έχει, λένε, θαυμαστές ιδιότητες και το βάζουν στο εικονοστάσι του σπιτιού_ είναι το ζυγό της Παναγίας.

Μ' αυτό σταυρώνουν οι γυναίκες τα παιδιά. σαν είναι αδιάθετα, αλλά και σ' άλλες περιπτώσεις, για να διώξουν το κακό.

Με διάφορες παραδόσεις προσπαθούν να εξηγήσουν γιατί βάφονται τ' αυγά κόκκινα το Πάσχα. Άλλοι υποστηρίζουν πως γίνεται για να θυμόμαστε το αίμα του Χριστού. Άλλοι γιατί θυμίζει την Ανάσταση, αφού το κόκκινο είναι το χρώμα της χαράς κι ακόμη γιατί το κόκκινο χρώμα έχει τη δύναμη να διώχνει κάθε κακό. Μερικοί θεωρούν πιθανή πατρίδα του εθίμου την Αίγυπτο. Πάντως είναι πολύ διαδομένο σε πολλούς λαούς: Κίνα, Μεσοποταμία, Συρία, Περσία, Χερσόνησο του Αίμου κ. α. Το βράδυ της Μ. Πέμπτης όλοι παρακολουθούν την ακολουθία της Σταύρωσης, όπου διαβάζουν τα Δώδεκα Ευαγγέλια.. Γυναίκες και κορίτσια διανυκτερεύουν στην εκκλησία και μοιρολογούν το Χριστό:

Σήμερα μαύρος ουρανός, σήμερα μαύρη μέρα, σήμερα όλοι θλιβονται, και τα βουνά λυπούνται. Τη Μ. Πέμπτη δεν ξεχνούν και τους νεκρούς. Οι συγγενείς αφήνουν πάνω στους τάφους τους διάφορες προσφορές ή μοιράζουν λίγο στάρι (κόλλυβα).

Σε πολλά μέρη, κυρίως τα παιδιά, φτιάχνουν με κουρέλια και άχυρα το ομοίωμα του Ιούδα. Ύστερα γυρίζουν και μαζεύουν φρύγανα και ξύλα απ' τα σπίτια, για τη φωτιά που θα τον κάψουν.

Μεγάλη Παρασκευή, ο Χριστός στο καρφί.

Οι καμπάνες χτυπούν πένθημα απ' τα χαράματα της Μ. Παρασκευής. Κανείς δε σκέφτεται να πιάσει δουλειά. Όλοι νηστεύουν αυστηρά, μερικοί μόνο νερό και ξίδι γεύονται. Τσουκάλι δεν μπαίνει στη φωτιά. Τα κορίτσια κι οι νεαρές γυναίκες της ενορίας έχουν ξευχιτισει στολίζοντας τον Επιτάφιο με άφθονα λουλούδια που μαζεύουν από τα γύρω σπίτια. Σωστός ανταγωνισμός ποιος Επιτάφιος θα είναι καλύτερα στολισμένος, όταν υπάρχουν περισσότερες από μία εκκλησίες.

Το πρωί γίνεται η ακολουθία της Αποκαθήλωσης της. Οι παπάδες κατεβάζουν μέσα σε γενική σιωπή και κατάνυξη τον Εσταυρωμένο Χριστό και αποθέτουν το σώμα του στο καταστόλιστο κουβούκλιο του Επιτάφιου. Όλοι θα περάσουν να το ασπαστούν, μα οι γυναίκες και πιο πολύ τα παιδιά, περνούν τρεις φορές από κάτω απ' το κουβούκλιο, «για να τους πιάσει η χάρη».

Σε μερικά μέρη τα παιδιά γύριζαν στα σπίτια και τραγουδούσαν τα πάθη του Χριστού:

Σήμερα, μαύρος ουρανός, σήμερα μαύρη μέρα, οπου σταύρωσαν το Χριστό ...

Οι νοικοκυρές του σπιτιού τα φίλευαν κουλούρια, αυγά κόκκινα και λεφτά, και ό,τι άλλο σχετικό. Οι καμπάνες δεν έχουν πάψει να χτυπούν λυπητερά.

Μόλις σουρουπώσει, καλούν τους πιστούς για την Ακολουθία του Επιτάφιου Θρήνου. Ψέλνονται τα εγκώμια του Χριστού: το «αι Γενεαι αι πάσαι», το «η Ζωή εν Τάφω» και το «Άξιον εστί».

Αμέσως ύστερα αρχίζει η περιφορά του Επιταφίου. Μπροστά τα εξαπτέρυγα κι ο Σταυρός - άδειος πια - το κουβούκλιο με τον Επιτάφιο, οι παπάδες, και παραπίσω το πλήθος μ' αναμμένες λαμπάδες, ένας πύρινος χείμαρρος που αργοκινείται στους δρόμους του χωριού ή της πόλης. Ψέλνουν αποσπάσματα από τα εγκώμια και στα σταυροδρόμια και τις πλατείες σταματούν για να ψάλουν μια δέηση. Δεν παραλείπουν να επισκεφτούν και το νεκροταφείο. Στις κωμοπόλεις και στις πόλεις τον Επιτάφιο συνοδεύει η φιλαρμονική, οπου υπάρχει, και κάνουν το γύρο της ενορίας. Αν υπάρχουν περισσότεροι Επιτάφιοι, συνηθίζουν να ορίζουν έναν τόπο συνάντησης τους. Το θέαμα είναι πραγματικά γραφικό!

Σε πολλά μέρη, την ώρα που γίνεται η περιφορά του Επιταφίου, τα παιδιά ανάβουν φωτιές και καίνε τον «Ιούδα». Στις Σέρρες και σε άλλα μέρη της Ανατολικής Μακεδονίας οι γυναίκες συνήθιζαν, την ώρα που περνούσε ο Επιτάφιος, να βγάζουν στο κατώφλι τους ένα τραπέζι. Επάνω έβαζαν την εικόνα του Εσταυρωμένου ανάμεσα σε λουλούδια, αναμμένα κεριά και θυμιάματα. Δίπλα τοποθετούσαν ένα πιάτο, όπου τη Μ. Σαρακοστή είχαν σπείρει φακή ή κριθάρι κι είχε φυτρώσει. Το έθιμο θυμίζει τους «Αδώνιδος κήπους», δηλαδή τους κήπους του Άδωνη των αρχαίων Ελλήνων, όταν οι γυναίκες γιόρταζαν κάθε άνοιξη ή καλοκαίρι τα Αδώνεια. Το βράδυ, κατάκοποι όλοι, θα πέσουν να κοιμηθούν, προσμένοντας την Ανάσταση που θ' ακολουθήσει με ανυπομονησία.

Μεγάλο Σάββατο, ο Χριστός στον τάφο.

Απ' τα ξημερώματα του Μ. Σαββάτου οι καμπάνες χτυπάνε χαρμόσινα πια, για να αναγγείλουν την πρώτη Ανάσταση όπως τη λένε, του Χριστού.

Στη Ζάκυνθο κι αλλού στη Δυτική Ελλάδα σπάνε διάφορα πήλινα αγγεία Ο νοικοκύρης του σπιτιού ανασκουμπώνεται να σφάζει το «λαμπριώτη», το καλοθρεμμένο αρνί, που θα έχει την κυρίαρχη θέση στο πασχαλινό τραπέζι. Με το αίμα του αρνιού έκανε άλλοτε ένα σταυρό στην πόρτα του σπιτιού και στα μάγουλα των παιδιών «για το καλό». Οι νοικοκυρές καθαρίζουν και στολίζουν το σπίτι, φτιάχνουν τυρόπιτες,

γαλατόπιτες κι άλλες πασχαλιτικές πίτες. Τέτοια μέρα δεν ξεχνούν τους συγγενείς και χωριανούς που πενθούν και τους στέλνουν κόκκινα αυγά, κουλούρια και ό,τι άλλο έχουν, μια και σ' εκείνους το έθιμο δεν επιτρέπει να φτιάξουν. Κι αφού όλα τελειώσουν με το καλό, περιμένουν με λαχτάρα τη

μεγάλη νύχτα της Ανάστασης.

Πριν από τα μεσάνυχτα οι καμπάνες ξυπνούν τον κόσμο να τρέξει στην εκκλησία, που είναι καταστόλιστη με δεντρολίβανα. Μόνο οι χήρες κι όσοι πενθούν δεν πρέπει να πάνε.

Όλοι φορούν τα γιορτινά τους ρούχα, καινούρια αν είναι δυνατό, κι είναι τα πρόσωπα τους χαρούμενα, έστω κι αγουροζυπημένα. Κρατούν άσπρες λαμπάδες, σημάδι χαράς. Μεσάνυχτα ακριβώς, ο παπάς βγαίνει από το Ιερό κρατώντας τη λαμπάδα αναμμένη με άγιο φως και ψέλνοντας το «Δεύτε λάβετε φως». Όλοι τρέχουν, ποιος να πρωτανάψει τη δική του λαμπάδα με το νέο άγιο φως. Οι πιστοί μέσα κι έξω στην εκκλησία δίνουν μεταξύ τους το φιλί της Αγάπης που διδάξε ο Χριστός. Τσουγκρίζουν κι από ένα κόκκινο αυγό μύτη με μύτη, ποιος θα σπάσει του αλλουνού, γιατί το 'χουν σε καλό. Ο παπάς κι οι ψαλτάδες βγαίνουν στην αυλή της εκκλησίας. Στις πόλεις ανεβαίνουν πάνω σε μια στημένη εξέδρα. Τότε πια γίνεται χαλασμός κόσμου - βαρελότα και χαλκούνια, τρακατρούκες, πυροτεχνήματα και βεγγαλικά στραφταλίζουν και κροτούν και βροντάνε και τρέχουν ανάμεσα στα πόδια των πιστών, κάτω από τις ασταμάτητες κωδωνοκρουσίες των παιδιών, που συναγωνίζονται ποιο θα χτυπήσει δυνατότερα και γρηγορότερα την καμπάνα.

Σε μερικά μέρη, όπως στη Φθιώτιδα, για να προφυλάξουν τον τόπο απ' το χαλάζι, ανάβουν ένα δαυλί με το άγιο φως κι όσο τόπο φωτίσει τριγύρω, θα γλιτώσει απ' το χαλάζι. Αλλού πάλι ανάβουν φωτιά για τον ίδιο λόγο και το έθιμο αυτό απορρέει από την πίστη του λαού στην εξαγιστική δύναμη της φωτιάς. Μόλις τελειώσει η φασαρία, αρκετοί παραμένουν στην εκκλησία μέχρι που να τελειώσει η λειτουργία. Οι περισσότεροι όμως, παρά τις διαμαρτυρίες των παπάδων, φεύγουν κρατώντας αναμμένες τις λαμπάδες τους ή φαναράκια με τ' άγιο φως, γυρίζουν, τρέχουν ανυπόμονοι στα σπίτια τους. Με τον καπνό της λαμπάδας σχηματίζουν ένα μαύρο σταυρό στο ανώφλι της εξώπορτας κι ανάβουν με το νέο φως το καντήλι που καίει στο εικονοστάσι. Ποια στη χάρη αυτών που θα κρατήσει όλο το χρόνο χωρίς να σβήσει!

Ύστερα η νοικοκυρά ετοιμάζει το τραπέζι, ενώ οι υπόλοιποι όλο και τσουγκρίζουν και τρώνε κόκκινα αυγά. Στο τραπέζι σερβίρεται ο πατσάς κι η μαγειρίτσα, φτιαγμένα από τα εντόσθια και τα ποδαράκια του αρνιού, τυρόπιτες, γαλατόπιτες και άλλα φαγητά ανάλογα με τον τόπο. Μετά από τόσο φαγητό πέφτουν για ύπνο.

Πρωί πρωί ο νοικοκύρης θα ετοιμάσει φωτιά και τις σούβλες για το αρνί και το κοκορέτσι. Αλλού, ιδίως στην Πελοπόννησο, κάθε σπίτι ανάβει το φούρνο του και το ψήνει εκεί. Στην αυλή, λοιπόν, κάθε σπιτιού γίνεται μεγάλο γλέντι με το γύρισμα της σούβλας. Τα πιτσιρικά συναγωνίζονται στο γύρισμα κι ο τόπος μοσχοβολάει απ' την τσίκνα, που ανεβαίνει στον ουρανό και ευφραίνει τις καρδιές των ανθρώπων.

Στη Ρούμελη μαζεύονται παρέες παρέες 5-6 γείτονες ή και περισσότεροι, και ψήνουν τ' αρνιά τους και πίνουν και γλεντούν σε κοινό τραπέζι. Κι οι περαστικοί κι οι ξένοι έχουν το μεζέ τους.

Μερικοί νοικοκυραίοι δεν παραλείπουν να κοιτάξουν την ωμοπλάτη του αρνιού, για να δουν ευχάριστα ή δυσάρεστα σημάδια για τη χρονιά.

Ο αδερφός μου ο αρκούδος

Το μήνα Φεβρουάριο επισκεφτήκαμε τον κινηματογράφο ΑΘΗΝΑΙΟΝ και παρακολουθήσαμε μια πολύ συγκινητική ιστορία κινουμένων σχεδίων. Κάποτε ήταν τρία αδέρφια, Εσκιμώοι. Μια μέρα πήγαν για ψάρεμα σε μια λίμνη.

Γυρνώντας στο σπίτι ο μικρότερος αδερφός έδεσε το καλάθι με τα ψάρια σε ένα δέντρο αλλά μια αρκούδα εκείνη την ώρα πλησίασε χωρίς να την πάρουν είδηση κι έφαγε τα ψάρια. Μόλις είδε ο μεσαίος αδερφός ότι λείπουν τα ψάρια μάλωσε το μικρότερο. Τότε αυτός έτρεξε να τη βρει, ακολούθησαν κι οι άλλοι. Ο μικρότερος αδερφός μόλις τη βρήκε όρμησε για να την πιάσει, όμως η αρκούδα του επιτέθηκε. Πήγε και ο μεγαλύτερος αδερφός για βοήθεια, αλλά η αρκούδα όρμησε και σ' αυτόν κι έπεσαν κι οι δυο

τους από τα βράχια, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ο μεγάλος αδερφός κι η αρκούδα να σωθεί.

Από τότε ο μικρός αδερφός μίσησε τις αρκούδες κι ήθελε να εκδικηθεί την αρκούδα που σκότωσε τον αδερφό του.

Μετά από χρόνια την βρήκε και σε μια πάλη με αυτήν τη σκότωσε. Τότε τα πνεύματα πήραν το πνεύμα της αρκούδας και μεταμόρφωσαν και το μικρό αδερφό σε αρκούδα. Ο μεσαίος αδερφός νομίζοντας ότι η αρκούδα σκότωσε το μικρό του αδερφό, πάλεψε μαζί της και την έριξε από τα βράχια χωρίς να ξέρει ότι αυτή ήταν ο μεταμορφωμένος αδερφός του.

Ευτυχώς όμως αυτή πέφτοντας σώθηκε, πιάστηκε όμως σε μια παγίδα κυνηγών. Είχε την τύχη να βρίσκεται εκεί κοντά ένα

μικρό αρκουδάκι που την έσωσε από την παγίδα. Το μικρό αρκουδάκι ήταν πολύ φλύαρο, μιλούσε πολύ. Προχωρώντας και τα

δυο μαζί έφτασαν σε ένα υπέροχο μέρος, όπου υπήρχαν συγκεντρωμένες πάρα πολλές αρκούδες που συζητούσαν και καθεμιά διηγόταν την ιστορία της.

Έφτασε η στιγμή να διηγηθεί την ιστορία του και το μικρό αρκουδάκι.

Μίλησε πολύ λυπημένα για το χαμό της μητέρας του από κάποιον κυνηγό.

Μια μέρα το μικρό αρκουδάκι και ο μικρότερος αδερφός (ο οποίος είχε μεταμορφωθεί όπως είπαμε σε αρκούδα) βρισκόντουσαν στο βουνό.

Ξαφνικά εμφανίστηκε ο μεσαίος αδερφός και πήγε να σκοτώσει την αρκούδα (τον αδερφό του δηλαδή) νομίζοντας ότι είναι αυτή που σκότωσε τα αδέρφια του.

Την τελευταία στιγμή το πνεύμα του μεγάλου αδερφού εμφανίστηκε και μεταμόρφωσε πάλι τον μικρότερο σε άνθρωπο. Ο μεσαίος χάρηκε που δε σκότωσε το μικρό του αδερφό. Αυτός όμως παρακάλεσε το πνεύμα του μεγάλου του αδερφού να τον ξανακάνει όπως ήταν δηλαδή αρκούδα., ώστε να συνεχίσει να ζει μαζί με το μικρό αρκουδάκι.

Ήταν μια συγκινητική ιστορία που κέρδισε τις εντυπώσεις όλων των παιδιών.

Από τη λαϊκή μας παράδοση

Ο μύθος της Αλκυόνης – Αλκυονίδες μέρες

Στα μέσα του Γενάρη υπάρχουν μερικές καλές μέρες, που λέγονται αλκυονίδες μέρες.

Ονομάστηκαν έτσι, γιατί τις χάρισε ο Δίας στην Αλκυόνη για να κλωσά ήσυχια τα αυγά της.

Η Αλκυόνη, λέει η παράδοση, ήταν κάποτε μια όμορφη κοπέλα, κόρη του θεού Αίολου. Όταν μεγάλωσε πήρε για άντρα της το βασιλιά Κήκυο. Ζούσαν ευτυχισμένοι.

Κάποια στιγμή όμως, από την περηφάνια τους θεώρησαν τους ίδιους τους εαυτούς τους, θεούς. Αυτή η περηφάνια τους, στάθηκε αιτία της τιμωρίας τους.

Ο Δίας τους μεταμόρφωσε μια μέρα σε θαλασσοπούλια. Από τότε η

Αλκυόνη έγινε ψαροπούλι.. Τιμωρήθηκε να γεννά τα αυγά της, όχι τις ημέρες της άνοιξης, αλλά τις άγριες μέρες του χειμώνα. Έτσι, μόλις γεννούσε τα αυγά της στα βράχια της ακροθαλασσιάς τα άγρια κύματα υψώνονταν εκεί και της τα έπαιρναν.

Μετάνιωνε για την περηφάνια της, έκλαιγε συχνά παρακαλώντας το Δία να τη συγχωρέσει.

Ύστερα από πολλά χρόνια ο Δίας τη λυπήθηκε και της χάρισε στα μέσα του Γενάρη λίγες καλοκαιρινές μέρες για να μπορεί να κλωσά τα αυγά της.

Αυτές λοιπόν τις μέρες ο κόσμος τις ονόμασε «Αλκυονίδες μέρες»

Μεγάλοι Ζωγράφοι

ΛΕΟΝΑΡΝΤΟ ΝΤΑ ΒΙΝΤΣΙ

Ο Λεονάρντο ντα Βίντσι γεννήθηκε το 1452 στο Ανκιάνο της Ιταλίας, ένα μικρό χωριό στη καταπράσινη καρδιά της Τοσκάνης. Ο πατέρας του, σερ Πιέτρο ήταν ένας ευκατάστατος συμβολαιογράφος από το Βίντσι (εξού και ντα Βίντσι). Η μητέρα Κατερίνα ήταν χωρική.

Ο Λεονάρντο έζησε τα πρώτα του 14 χρόνια μαζί με τον πατέρα του και τη μητέρα του στο Βίντσι. Το 1495 ανέλαβε να ζωγραφίσει στο μεγάλο τοίχο της τραπεζαρίας του μοναστηριού της Παναγίας των Ευχαριστιών το «Μυστικό Δείπνο». Το έργο τελείωσε σε 3 χρόνια και είναι ένα από τα πιο λαμπρά του έργα. Το 1503 – 1506 ζωγράφησε το πιο γνωστό πίνακα του, την «Τζιοκόντα», που σήμερα φυλάσσεται στο μουσείο του Λούβρου στο Παρίσι. Αμέσως μετά την ολοκλήρω-

ση του έργου φεύγει για το Μιλάνο και ξαναπαίει στην υπηρεσία του βασιλιά. Ο Λεονάρντο πέθανε στις 2 Μαΐου το 1519. Όλα του τα έργα ζήτησε να δοθούν στον αγαπημένο του Φραντζέσκο.

BAN GKONGK

Ξεκινά τη ζωγραφική σε ηλικία 30 χρονών περίπου και μέσα σε 9 χρόνια μέχρι το θάνατο του, δημιουργεί ένα μεγάλο αριθμό έργων.

Ζωγραφίζει 35 αυτοπροσωπογραφίες και τα πρόσωπα που ζουν γύρω του.

Πίσω από τα ζωγραφισμένα πρόσωπα έβαζε για φόντο γαπωνέζικα τοπία ή γκέισες. Η τεχνική του αποτελούνταν από φωτεινά και καθαρά χρώματα, πλατιές και βίαιες πνευλικές, παχύ στρώμα χρώματος, προτίμηση στο κίτρινο. Όσο ζούσε πούλησε ένα μόνο έργο. Σήμερα οι πίνακες του είναι πανάκριβοι.

4

ΑΧΡΗΣΤΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Άχρηστες(:) πληροφορίες

Όπως και να το κάνουμε κάποιες πληροφορίες είναι πιο άχρηστες από άλλες. Εκεί ακριβώς έγκειται και η γοητεία τους. Καθόλου τυχαίο ότι στη Βρετανία μια ομάδα συγγραφέων και δημοσιογράφων έχουν εμψυχήσει ζωή στην Useless Information Society «Εταιρεία Άχρηστων Πληροφοριών» που ασχολείται με την περισυλλογή των πιο αμελητέων κομματιών σοφίας. Υπάρχουν βεβαίως ανά τον πλανήτη και μπόλικοι ερασιτέχνες του είδους. Είναι όλοι εκείνοι που εμφανίζουν τρελές στατιστικές, «κουφές» ημερομηνίες, αδιανόητα ιστορικά πρόσωπα, εξωφρενικά σαχλές λεπτομέρειες. Εκδηλώνοντας την συμπάραστασή μας προς αυτούς, σας παρουσιάζουμε σήμερα μια ενδεικτική λίστα με μερικές τέτοιες πληροφορίες (22) που δεν υπάρχει κανένας απολύτως λόγος να γνωρίζετε.

- Το μάτι της στρουθοκαμήλου είναι μεγαλύτερο από τον εγκέφαλο της.
- Ο Τζέιμς Μπουκάναν ήταν ο μόνος ανύπαντρος αμερικανός πρόεδρος.
- Η ομάδα αίματος του δόκτορος Σποκ του «Σταρ Τρεκ» ήταν Τ Αρνπτικό.

- Τα τελευταία 3.500 χρόνια ο πλανήτης Γη απόλαυσε μόλις 230 χρόνια ειρήνης.
- Δύο δισεκατομμύρια άνθρωποι (τα 2/5 του πληθυσμού της Γης) έχουν δει τουλάχιστον μια ταινία με το βρετανό μυστικό πράκτορα Τζέιμς Μπόντ.
- Ο πελεκάνος αναπνέει από το ράμφος διότι δεν έχει ρουθούνια.
- Η μπάλα του μπόουλιγκ εφευρέθηκε το 1862.
- Οι πιο θερμοί μήνες στον Ισημερινό είναι ο Μάρτιος και ο Σεπτέμβριος.
- Η αρσενική αλεπού είναι απόλυτα πιστή στο σύντροφο της σε σημείο που όταν ο σύντροφος αποβιώσει μένει μόνη ως το τέλος. Αντίθετα, η θηλυκή αλεπού όταν χρεψεί σπεύδει να βρει αμέσως αντικαταστάτη.
- Η κόρη του ματιού των κταποδιών έχει ορθογώνιο σχήμα.
- Ο Άλφρεντ Χίτσκοκ (μεγάλος σκηνοθέτης) δεν είχε ομφαλό.
- Ο Νεύτων ήταν 23 χρονών όταν ανακάλυψε το νόμο της βαρύτητας.
- Η ωραία κοιμωμένη κοιμήθηκε 100 χρόνια
- Η μέση δυτική γυναίκα χρησιμοποιεί σε όλη τη ζωή της 2

- κιά και 718 γραμμάρια κραγιόν
- Τα τελευταία λόγια του Αλβέρτου Αϊνστάιν ήταν στα γερμανικά
- Η πρώτη αερομαχία έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια του ιταλοτουρκικού πολέμου
- Κατά τη διάρκεια του Β Παγκοσμίου Πολέμου οι Αμερικανοί επιχείρησαν να εκπαιδεύσουν νυχτερίδες για τη ρίψη βομβών
- Ο Ναπολέων έτρεμε τις γάτες
- Ο θηοποιός Τομ Κρουζ ήθελε να γίνει παπάς
- Οι καμήλες έχουν τρία βλέφαρα για να προστατεύουν τα μάτια τους

- από την άμμο
- Περίπου 187.000 άνθρωποι μόνο στις ΗΠΑ και 4,1 εκατομμύρια σε όλο τον κόσμο έχουν γεννηθεί στις 29 Φεβρουαρίου. Μία πιθανότητα στις 1506 έχει κάποιος να γεννηθεί τη δισεκτα μέρα, πόσο μάλλον μια μητέρα γεννημένη στις 29/2 να φέρει στον κόσμο το μωρό της την ίδια μέρα. Πάντως συνέβη. Η Άννα Μπράντετζ, που είναι σήμερα 76 χρονών και γιόρτασε τα 19α γενέθλια της φέτος στις 29 Φεβρουαρίου, γεννήσε το γιο της στις 29 Φεβρουαρίου 1956!

Ας γελάσουμε λίγο

Η δασκάλα στέκεται στη πόρτα της τάξης και περιμένει να μπουν μέσα οι μαθητές. Έρχεται και ο Μπόμπος τρέχοντας και κλείνει στη δασκάλα του το αριστερό μάτι.

- Τι ήταν αυτό Μπόμπο; Τον ρώτησε εκείνη. Με κοροϊδεύεις; - Όχι, κυρία! Απλώς βγάζω φλας! λέει στριβώντας αριστερά για να μπει.

Στο μάθημα της ιστορίας:

- Όπως είπαμε παιδιά, ο Όθωνας ήταν ο πρώτος βασιλιάς της Ελλάδας. Μπόμπο, ξέρεις να μου πεις ποιος τον διαδέχτηκε; - Έεεε.....ο.....ο δεύτερος βασιλιάς της Ελλάδας!

- Με συγχωρείτε! λέει ένας πεζός σε μια ξανθιά σε ένα πολυσύχναστο δρόμο, ψάχνω ένα νοσοκομείο που είναι εδώ κοντά! Μήπως ξέρετε να μου πείτε πως θα πάω;

- Χμμμ, δεν ξέρω ακριβώς, αποκρίνεται η ξανθιά, αλλά για να μην ψάχνετε, κλείστε τα μάτια σας και περάστε απέναντι. Έτσι θα σας πάνε αμέσως!

Πως πέθανε ο τελευταίος πόντιος επιστήμονας; Του καρφώθηκε μια ιδέα στο μυαλό!

- Δεν αρχίζεις να ετοιμάζεις γυναίκα; Θα πάμε στο θέατρο, λέει ο άντρας.
- Πότε; Σήμερα;
- Όχι, αύριο!

Ένας μεθυσμένος ρωτάει τον barman:

- Δε μου λες ρε παλικάρι τι είναι αυτό εκεί πάνω;

- Ηχείο, απαντά ο barman.

- Και ο μεθυσμένος απαντά: Σιγά μην είναι και η Σαντορίνη!

Αινίγματα

Μακρύς – μακρύς καλόγερος
με σφαίρες φορτωμένος.
Τι είναι;
(το κυταρίσι)

Αν φάει ξύλο τρέφεται
αν πει νερό ψοφάει.
Τι είναι;
(η φωτιά)

Χίλοι μύριοι καλόγεροι
σε ράσο τυλιγμένοι.
Τι είναι;
(το ρόδι)

Ανοιγοκλείνουν καμάρες
και κρότος δεν ακούγεται.
Τι είναι;
(τα βλέφαρα)

Πράσινα είναι τα νιάτα μου,
μαύρα τα γηρατεία μου, χαρο-
κοπά η θλίψη μου, τροφή τα
δάχρυά μου.
Τι είναι;
(η ελιά)

Τι γεννιέται με ουρά και πόδια
Και πεθαίνει με πόδια και
χωρίς ουρά;
(ο βάτραχος)

Γριά δεν είναι, καμπούρα έχει.
Άντρας δεν είναι, μουστάκι
έχει.
Στο παράθυρο κάθεται κι όλο
βλέπει.
Τι είναι;
(η γάτα)